

נזיר לו

ויקרא פרק ב פסוק יא
כָּל הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תִּקְרְבוּ לַה' לֹא תַעֲשֶׂה חֶמֶץ כִּי כָל שֶׂאֵר וְכָל דָּבָשׁ לֹא תִקְטְרוּ מִמֶּנּוּ אֲשֶׁה לַה' :

שמות פרק יב פסוק ב
כָּל מִחְמָצֵת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל מוֹשְׁבֵיתְכֶם וְתֹאכְלוּ מִצּוֹת :

דָּן : א"ר אבהו אמר רבי יוחנן : כל איסורין שבתורה אין היתר מצטרף לאיסור, חוץ מאיסורי נזיר, שהרי אמרה תורה : (במדבר ו) **וערת**.

דעה נגדית : זעירי אמר : אף שאור בבל תקטירו.
קושי : כמאן? כר' אלעזר דדריש **כ**, אי הכי, לענין חמץ נמי!
תירוץ : אין הכי נמי, אלא לאפוקי מאביי, דאמר : יש הקטרה בפחות מכזית, קמ"ל : אין הקטרה בפחות מכזית.

פסיקת רב דימי בנושא : יתיב רב דימי וקאמר לה להא שמעתא (דברי ר' יוחנן) ;
קושי על הפסיקה : איתיביה אביי :

- **המקפה של תרומה, והשום והשמן של חולין, ונגע טבול יום במקצתן - פסל את כולן ;**
- **מקפה של חולין, והשום והשמן של תרומה, ונגע טבול יום במקצתן - לא פסל אלא מקום מגעו ;**
והוינן בה, מקום מגעו אמאי פסול?
ואמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן : מה טעם? הואיל **זר לוקה עליה בכזית** ;
מאי טעמיה? לאו משום דהיתר מצטרף לאיסור!
תירוץ : אמר ליה : לא, מאי כזית? דאיכא כזית בכדי אכילת פרס.
קושי : ואכילת פרס דאורייתא היא?
תירוץ : א"ל : אין.

קושי 1 : אי הכי, אמאי פליגי רבנן עליה דרבי אלעזר בכותח הבבלי?
תירוץ : א"ל : הנח לכותח הבבלי, דליכא כזית בכדי אכילת פרס, אי דקא שריף ליה מישרף - בטלה דעתו אצל כל אדם, אי מישטר קא שטר - לא משכחת כזית בכדי אכילת פרס.

קושי 2 : איתיביה : **שתי מדוכות אחת של תרומה ואחת של חולין, ולפניו שתי קדירות אחת של תרומה ואחת של חולין, ונפלו אלו לתוך אלו - שתיהן מותרות, שאני אומר : חולין לתוך חולין נפלו, ותרומה לתוך תרומה נפלה ;**
ואי סלקא דעתך כזית בכדי אכילת פרס דאורייתא, אמאי אמרינן **שאני אומר?**
תירוץ רב דימי : אלא מאי? היתר מצטרף לאיסור, אמאי אמרי' **שאני אומר?**
אלא, הנח לתרומת תבלין דרבנן היא.

קושי 3 : איתיביה : **שתי קופות אחת של תרומה ואחת של חולין, ולפניהן שתי סאין אחת של חולין ואחת של תרומה, ונפלו אלו לתוך אלו - שניהן מותרין, שאני אומר : חולין לתוך חולין נפלו, תרומה לתוך תרומה נפלה ;**
ואי ס"ד כזית בכדי אכילת פרס דאורייתא, אמאי אמרינן **שאני אומר?**

- בשלמא לדידי דאמינא משום דהיתר מצטרף לאיסור, כגון דנפשי חולין
- אלא לדידך דאמרת משום דאיכא כזית בכדי אכילת פרס, כי נפשי חולין מאי הוי?

תירוץ : אמר ליה : הנח לתרומה בזמן הזה דרבנן.

